KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

14. august 1998 *

I sag T-43/98 R,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba), ved advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad, Gerard van der Wal, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved de juridiske konsulenter Jürgen Huber og Guus Houttuin, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Thomas van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

* Processprog: nederlandsk.

Kongeriget Spanien ved statens advokater, Rosario Silva de Lapuerta og Mónica López-Monis Gallego, Sekretariatet for EF-ret, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais,

og

Den Franske Republik ved ekspeditionssekretær Claude Chavance, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

angående en begæring om delvis udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af Rådets afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 329, s. 50),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Relevante retsregler

1 Øen Aruba er et af de oversøiske lande og territorier (herefter »OLT«), der er associeret med Fællesskabet. Reglerne om OLT's associering med Fællesskabet findes i EF-traktatens fjerde del og i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om

de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«), der blev vedtaget med hjemmel i traktatens artikel 136, stk. 2.

2 Ifølge traktatens artikel 133, stk. 1, nyder varer med oprindelse i OLT godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som har fundet sted i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

3 Artikel 101, stk. 1, i den oprindelige udgave af OLT-afgørelsen bestemte følgende:

»Varer med oprindelse i OLT fritages for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Fællesskabet.«

4 Afgørelsens artikel 102 lød således:

»Fællesskabet anvender hverken kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning ved indførsel af varer med oprindelse i OLT.«

5 I OLT-afgørelsens artikel 108, stk. 1, første led, henvises der til afgørelsens bilag II (herefter »bilag II«) for så vidt angår definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus og metoderne for administrativt samarbejde i forbindelse hermed.

6 I henhold til artikel 1 i bilag II anses en vare for at have oprindelse i OLT, i Fællesskabet eller i stater i Afrika eller Vestindien og Stillehavet (herefter »AVS-staterne«), hvis den enten er fuldt ud fremstillet eller tilstrækkeligt forarbejdet dér.

7 I artikel 6, stk. 2, i samme bilag præciseres det, at såfremt varer, der fuldt ud er fremstillet i Fællesskabet eller i AVS-staterne, bearbejdes eller forarbejdes i OLT, anses de for værende fuldt ud fremstillet i OLT. I medfør af denne regel — den såkaldte »AVS/OLT-kumulation af oprindelse« — kunne sukker med oprindelse i AVS-staterne, som i et vist omfang var bearbejdet eller forarbejdet i OLT, således frit indføres i Fællesskabet fritaget for told.

8 Ifølge artikel 240, stk. 1, i OLT-afgørelsen anvendes denne for en periode på ti år fra den 1. marts 1990. Artikel 240, stk. 3, litra a) og b), bestemmer imidlertid, at Rådet inden udløbet af den første periode på fem år ved enstemmig afgørelse på forslag af Kommissionen, ud over de finansielle bidrag fra Fællesskabet for den anden periode på fem år, i givet fald fastlægger de eventuelle ændringer af OLT-afgørelsen, som OLT's kompetente myndigheder måtte ønske, eller som Kommissionen måtte foreslå på baggrund af egne erfaringer eller i forbindelse med de ændringer, der er til forhandling mellem Fællesskabet og AVS-staterne.

9 I en meddelelse til Rådet om midtvejsrevisionen af OLT's associering med Det Europæiske Fællesskab (dokument KOM(94) 538 endelig udg. af 21.12.1994) anbefalede Kommissionen forskellige justeringer af denne associering.

10 Den 16. februar 1996 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til afgørelse om midtvejsrevision af OLT-afgørelsen (EFT C 139, s. 1). I sjette og syvende betragtning til dette forslag anførte Kommissionen, at fri adgang for ethvert produkt med oprindelse i OLT og opretholdelsen af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprin-

delse havde ført til, at der kunne konstateres risiko for konflikt mellem målene for to fællesskabspolitikker, nemlig OLT-udviklingspolitikken og den fælles landbrugspolitik.

11 Med henblik på at fjerne risikoen for en sådan konflikt traf Rådet afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af Rådets afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 329, s. 50, herefter »den anfægtede afgørelse«).

12 I syvende betragtning til denne afgørelse anførte Rådet:

»Nye forstyrrelser bør forebygges ved foranstaltninger, der kan bidrage til fastlæggelse af rammer, som befordrer en stabil samhandel og samtidig er forenelige med den fælles landbrugspolitik.«

13 I dette øjemed blev der ved den anfægtede afgørelse indsat artikel 108a og 108b i OLT-afgørelsen, som tillader AVS/OLT-kumulation af oprindelse for henholdsvis ris og sukker inden for en fastsat årlig mængde.

14 OLT-afgørelsens artikel 108b, stk. 1 og 2, bestemmer således:

»1. ... AVS/OLT-kumulation af oprindelse som omhandlet i bilag II, artikel 6, [er] tilladt inden for en samlet årlig mængde på 3 000 tons sukker.

2. Med henblik på gennemførelsen af AVS/OLT-kumulationsreglerne i stk. 1 betragtes følgende forarbejdning som tilstrækkelig til at opfylde kravet til produkter med oprindelse i OLT: formning til styksukker eller tilsætning af farvestoffer.«

15 Ved den anfægtede afgørelse blev der også foretaget ændringer af OLT-afgørelsens artikel 101, stk. 1, og artikel 102, som herefter har følgende ordlyd:

»Artikel 101

1. Varer med oprindelse i OLT fritages for importafgifter ved indførsel i Fællesskabet.

...

Artikel 102

Fællesskabet anvender hverken kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning ved indførsel af varer med oprindelse i OLT, jf. dog artikel 108a og artikel 108b.«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

16 Sagsøgeren har siden april 1997 drevet en sukkerfabrik på øen Aruba og eksporteret sukker til Fællesskabet.

17 Eftersom der ikke fremstilles sukker på Aruba, køber sagsøgeren hvidt sukker af rørsukkerraffinaderier, der er etableret i AVS-staterne. Det købte sukker transporteres til Aruba, hvor det behandles og forarbejdes, hvorefter produktet betragtes som en færdigvare. Der er nærmere tale om, at sukkeret renses, formales (såkaldt »milling«: sukkeret gives den ønskede finhedsgrad ud fra de af kunden givne specifikationer) og emballeres. Sagsøgerens fabrik har i henhold til selskabets egne oplysninger en minimumsbearbejdningskapacitet på 34 000 tons sukker om året.

18 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. marts 1998 har sagsøgeren i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4, anlagt sag med påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse.

19 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 10. april 1998 har selskabet i henhold til traktatens artikel 185 ligeledes fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede afgørelses artikel 1, nr. 28, 30, 32 og 60, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen, og subsidiært i henhold til traktatens artikel 186 fremsat begæring om, at der foreskrives passende foreløbige forholdsregler.

20 Rådet har fremsat skriftlige bemærkninger til begæringen om foreløbige forholdsregler den 5. maj 1998.

21 Ved begæringer indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 23. april, den 4. juni og den 12. juni 1998 har Kongeriget Spanien, Kommissionen og Den Franske Republik anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Ved kendelser af 12. maj, 15. juni og 16. juni 1998 har Rettens præsident taget disse begæringer om intervention i sagen om foreløbige forholdsregler til følge.

22 Ved begæring registreret på Rettens Justitskontor den 8. maj 1998 har Arubas regering ved advokaterne P. V. F. Bos og M. M. Slotboom, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.

23 Sidstnævnte begæring er blevet forkyndt for parterne i hovedsagen i overensstemmelse med procesreglementets artikel 116, stk. 1.

24 Ved skrivelse indgået til Rettens Justitskontor den 12. maj 1998 har sagsøgeren erklæret, at selskabet ikke har indvendinger mod den pågældende begæring. Rådet har ikke inden for den fastsatte frist fremsat bemærkninger hertil.

25 Ved telefax af 27. maj 1998 har Rettens Justitskontor opfordret Arubas regering til at deltage i retsmødet uden at have taget stilling til interventionsbegæringen. Der er tilstillet selskabet en genpart af begæringen om foreløbige forholdsregler og af Rådets bemærkninger hertil.

26 Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 22. juni 1998.

Retlige bemærkninger

Begæringen om intervention

27 Aruba er udtrykkelig nævnt i bilag IV til traktaten blandt de OLT, på hvilke bestemmelserne i fjerde del af traktaten finder anvendelse.

28 Traktatens artikel 132, stk. 1, og artikel 133, stk. 1, bestemmer følgende:

»Artikel 132

...

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med [OLT] samme regler, som de i henhold til denne traktat anvender indbyrdes.

...

Artikel 133

1. Varer med oprindelse i [OLT] nyder ved indførsel til medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser.«

29 Det bemærkes, at Retten i sin dom af 14. september 1995 i sagen Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-480/93 og T-483/93, Sml. II, s. 2305, præmis 92), som er appelleret til Domstolen (sag C-390/95 P), fastslog, at iværksættelsen af associeringsordningen mellem OLT og Fællesskabet, der er omhandlet i traktatens artikel 131-135, er »en dynamisk proces«, hvis nærmere retningslinjer skal fastlægges ved en afgørelse truffet af Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 136, stk. 2.

30 Retten understregede (præmis 93), at de gennemførelsesbestemmelser, som Rådet fastsætter, skal bidrage til at udbygge associeringen af OLT med henblik på at forøge samhandelen og i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling, uden at dette kommer indførelsen af en fælles politik på landbrugsområdet til skade.

31 Endelig bemærkede Retten (præmis 94), at der med OLT-afgørelsen for første gang principielt er skabt fri adgang til Fællesskabet for landbrugsprodukter hidrørende fra OLT.

32 OLT-afgørelsens artikel 108b, som blev indsat ved den anfægtede afgørelse, opstiller imidlertid en kvantitativ begrænsning af importen til Fællesskabet af sukker med oprindelse i OLT-staterne ved at fastsætte de årlige mængder, der kan drage fordel af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse.

33 Eftersom Aruba i sin egenskab af OLT kan drage fordel af den samhandelsordning, der er indført ved bestemmelserne i traktatens fjerde del og ved OLT-afgørelsen, og da den anfægtede afgørelse ifølge sagsøgeren er i strid med traktatens artikel 132 og 133, må Aruba siges at have en berettiget interesse i afgørelsen af nærværende sag, som omhandlet i artikel 37, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen, der finder anvendelse på Retten i medfør af statuttens artikel 46.

34 Arubas regerings begæring om intervention i nærværende sag om foreløbige forholdsregler til støtte for sagsøgerens påstande bør herefter tages til følge.

Begæringen om foreløbige forholdsregler

35 I henhold til traktatens artikel 185 og 186 sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

36 Ifølge procesreglementets artikel 104, stk. 1, kan en begæring om udsættelse af gennemførelsen af en retsakt kun antages til realitetsbehandling, hvis den, der fremsætter begæringen, har anlagt sag til prøvelse af retsakten ved Retten. Efter samme artikels stk. 2 skal begæringer om foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (fumus boni juris). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.10.1996, sag C-268/96 P(R), SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. I, s. 4971, præmis 30).

37 Det er i nærværende sag hensigtsmæssigt først at undersøge betingelsen om uopsættelighed.

Parternes argumenter

38 Sagsøgeren har anført, at det er nødvendigt at udsætte gennemførelsen af den anfægtede afgørelse for at undgå et alvorligt og uopretteligt tab for selskabet.

39 Den årlige mængde sukker, som reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse gælder for, og som ved den anfægtede afgørelse er fastsat til 3 000 tons for hele sukkerindustrien i OLT (jf. ovenfor, præmis 14), svarer til den mængde, der hver måned behandles og forarbejdes på sagsøgerens fabrik, og den giver ikke engang mulighed for blot en enkelt rentabel sukkerfabrik i OLT.

40 Anvendelsen af OLT-afgørelsen, som ændret ved den anfægtede afgørelse, har allerede medført, at sagsøgeren har standset sine forretningsmæssige aktiviteter i Aruba og lukket sin fabrik. Dette er konsekvensen af den kvantitative begrænsning, der blev indført ved den anfægtede afgørelse, og af, at »milling«-processen (jf. ovenfor, præmis 17) ikke er blevet medtaget blandt de behandlings- eller forarbejdningsprocesser, der betragtes som tilstrækkelige til, at AVS-sukker kan anses for at have oprindelse i OLT.

41 Sagsøgerens standsning af sine aktiviteter har i øvrigt medført, at selskabets fabrik er blevet demonteret, idet maskinerne er blevet »'mothballed' (maskinerne er taget ud af drift og sat i depot)«.

42 Sagsøgeren har bl.a. under henvisning til kendelser afsagt den 17. oktober 1997 (sag 97/1405) og den 19. december 1997 (sag 97/1657) af præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Haag, anført, at det tab, selskabet i øjeblikket lider som følge af den anfægtede afgørelse, er alvorligt og uopretteligt. Selskabet har henvist til, at det i de nævnte kendelser blev fastslået, at det »risikerer at lide et alvorligt og fuldstændig uopretteligt tab«.

43 Efter selskabets opfattelse er tabet alvorligt, fordi den totale standsning af selskabets forretningsmæssige aktiviteter vil medføre, at de salgskontrakter, det har indgået med sine aftagere, vil blive hævet, at det vil miste sin markedsandel, at de leveringskontrakter, det har indgået med rørsukkerproducenten i Trinidad og Tobago, vil blive hævet på grund af anticiperet misligholdelse, at det vil miste investorernes tillid, at det ikke længere vil kunne få kredit, og at det må foretage afskedigelser. Der må således forventes et betydeligt økonomisk tab for sagsøgeren og selskabets aktionærer.

44 Siden fabrikken i Aruba blev indviet i april 1997, er ca. 7 500 tons sukker med oprindelse i AVS-staterne blevet forarbejdet af sagsøgeren og eksporteret til Fællesskabet. Siden den 1. december 1997 har den anfægtede afgørelse imidlertid umuliggjort denne eksport og reduceret sagsøgerens omsætning til nul.

45 Sagsøgeren kan på baggrund af de foretagne investeringers karakter og den utilstrækkelige udnyttelse af fabrikken ikke afvente udfaldet af hovedsagen. Eftersom selskabet har indstillet sine aktiviteter, vil det efter al sandsynlighed gå konkurs, når dets lån forfalder til betaling, såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge.

46 Efter sagsøgerens opfattelse er selskabets tab også uopretteligt. For det første er det særligt vanskeligt for selskabet at opgøre det tab, det i øjeblikket lider. For det andet vil den erstatning, der vil kunne ydes selskabet, næppe kunne medføre, at selskabet vil kunne genindtage den stilling, det havde på markedet i 1997 (Domstolens kendelse af 12.7.1990, sag C-195/90 R, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 3351).

47 Selv om det på dette stadium i sagen måtte blive godtgjort, at sagsøgerens tab kun er et rent økonomisk tab, hvilket sagsøgeren bestrider, indebærer dette efter selskabets opfattelse ikke, at dets begæring om foreløbige forholdsregler af denne grund ikke bør tages til følge.

48 Det fremgår af retspraksis, at Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler på grundlag af den enkelte sags særlige omstændigheder skal undersøge, om den berørte part, såfremt der ikke anordnes de begærede foreløbige forholdsregler, risikerer at lide et tab, der ikke længere vil kunne oprettes, når der er truffet afgørelse i hovedsagen.

49 Der skal også foretages en sådan undersøgelse, når det påståede tab er rent økonomisk (kendelse afsagt af Rettens præsident den 29.9.1993, sag T-497/93 R II, Hogan mod Domstolen, Sml. II, s. 1005). Den omstændighed, at der er mulighed for at anlægge erstatningssøgsmål i medfør af traktatens artikel 215, er ikke ensbetydende med, at det påståede tab hverken er alvorligt eller uopretteligt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21.8.1981, sag 232/81 R, Agricola Commerciale Olio m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2193).

50 Sagsøgeren har konkluderet, at eftersom selskabet er truet af konkurs (Rettens præsidents kendelse af 26.10.1994, sagerne T-231/94 R, T-232/94 R og T-234/94 R, Transacciones Marítimas m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 885, præmis 42) eller i hvert fald er udsat for en usædvanlig hård økonomisk belastning, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen (kendelse afsagt af Rettens præsident den 25.8.1994, sag T-156/94 R, Aristrain mod Kommissionen, Sml. II, s. 715, præmis 33), må uopsættelighedskriterierne anses for opfyldt i det foreliggende tilfælde.

51 Rådet har gjort gældende, at sagsøgeren ikke har bevist, at betingelsen om uopsættelighed er opfyldt.

52 For det første er det påberåbte tab af rent økonomisk karakter. Det kan derfor ikke anses for uopretteligt, idet det senere vil kunne erstattes økonomisk.

53 For det andet har sagsøgeren ikke belyst og dokumenteret sin økonomiske situation i et omfang, der er tilstrækkeligt til, at Retten kan tage begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede afgørelse til følge.

54 Endelig har sagsøgeren ikke ført tilstrækkeligt bevis for, at der er årsagsforbindelse mellem den anfægtede afgørelse og det påståede alvorlige og uoprettelige tab. Dette tab må udelukkende — eller i hvert fald for en stor dels vedkommende — tilskrives de valg, der er truffet af sagsøgeren, som ifølge Rådet kendte eller i det mindste burde have kendt de mulige konsekvenser af sin adfærd (Domstolens dom af 29.9.1982, sag 26/81, Oleifici Mediterranei mod EØF, Sml. s. 3057, og af 5.10.1993, forenede sager C-13/92, C-14/92, C-15/92, C-16/92, Driessen en Zonen m.fl., Sml. I, s. 4751).

Rettens bemærkninger

55 Retten skal i sager om foreløbige forholdsregler undersøge, om en eventuel annullation af den omtvistede retsakt ville gøre det muligt at ændre den situation, som retsaktens umiddelbare gennemførelse ville medføre, og omvendt om udsættelse af retsaktens gennemførelse kan hindre, at retsakten senere får fuld virkning, såfremt sagsøgeren ikke får medhold i hovedsagen (jf. f.eks. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11.5.1989, forenede sager 76/89 R, 77/89 R og 91/89 R, Radio Telefis Eireann m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 1141, præmis 15).

56 I overensstemmelse med fast retspraksis skal spørgsmålet, om begæringen om foreløbige forholdsregler vedrører uopsættelige forhold, vurderes i forhold til spørgsmålet, om det er nødvendigt at træffe foreløbig afgørelse for at undgå, at der påføres den part, som begærer den foreløbige forholdsregel, et alvorligt og uoprettelig tab. Det påhviler den part, som begærer udsættelse af gennemførelsen af en anfægtet beslutning, at føre bevis for, at vedkommende ikke kan afvente udfaldet af hovedsagen uden at lide et tab, som vil have alvorlige og uoprettelige følger (jf. f.eks. kendelse afsagt af Rettens præsident den 12.5.1995, sagerne T-79/95 R og T-80/95 R, SNCF og British Railways mod Kommissionen, Sml. II, s. 1433, præmis 36).

57 Med henblik på fastlæggelsen af beviskravene i det foreliggende tilfælde bemærkes, at artikel 108a og 108b med indførelsen af årlige toldkontingenter for eksport af ris og sukker til Fællesskabet ændrer OLT-afgørelsen, som forud for revisionen heraf ved den anfægtede afgørelse ikke i relation til disse to produkter fastsatte nogen begrænsninger for anvendelsen af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse.

58 Det fremgår udtrykkeligt af den anfægtede afgørelses syvende betragtning, at Rådet indsatte de pågældende nye artikler i OLT-afgørelsen for at fjerne en risiko for konflikt mellem to af traktatens mål, nemlig OLT-udviklingspolitikken og den fælles landbrugspolitik. Efter at der ved OLT-afgørelsen var indført fri adgang for alle varer med oprindelse i OLT og AVS/OLT-kumulation af oprindelse, var der indtrådt alvorlige forstyrrelser på Fællesskabets marked, som ved flere lejligheder havde ført til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger.

59 Som anført af Rådet og af den franske regering under retsmødet, blev de omhandlede toldkontingenter indført med henblik på at holde importen til Fællesskabet af sukker med oprindelse i OLT på et niveau, der gør det muligt at opretholde balancen på Fællesskabets marked for sukker. Uden nogen form for kvantitativ begrænsning ville denne balance nemlig blive bragt i fare til skade for Fællesskabets producenter. Kommissionen og den franske regering har — uden at det er blevet bestridt af sagsøgeren — gjort gældende, at enhver yderligere mængde importeret sukker ud over de gældende importbegrænsninger ville skabe et overskud på Fællesskabets marked. Balancen ville i så fald kun kunne genetableres ved en nedsættelse af Fællesskabets producenters produktionskvote.

60 Det skal desuden understreges, at Retten, medmindre der foreligger åbenbar uopsættelighed, ikke uden at risikere at gøre indgreb i Rådets skønsmæssige beføjelser kan sætte sit skøn i stedet for denne institutions med hensyn til valget af den

foranstaltning, der er mest egnet til at hindre forstyrrelser på Fællesskabets marked for sukker, samtidig med at der tages hensyn til de krav, der er forbundet med OLT's associering med Fællesskabet (kendelse afsagt af Rettens præsident den 2.3.1998, sag T-310/97 R, De Nederlandske Antillers regering mod Rådet, Sml. II, s. 455, præmis 64).

61 Sagsøgerens begæring kan således kun tages til følge, hvis det fremgår, at de begærede forholdsreglers uopsættelighed er ubestridelig (kendelse afsagt af Rettens præsident den 21.3.1997, sag T-179/96 R, Antonissen mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 425, præmis 22, og kendelsen i sagen De Nederlandske Antillers regering mod Rådet, a.st., præmis 65).

62 Dette er ikke umiddelbart tilfældet i nærværende sag.

63 Det må konstateres, at sagsøgerens påståede tab er af rent økonomisk karakter.

64 Ifølge sagsøgeren indeholder det tre elementer.

65 For det første består det af en tabt fortjeneste, som er forbundet med indførelsen af de kvantitative begrænsninger for så vidt angår anvendelsen af reglen om AVS/OLT-kumulation af oprindelse. For det andet skal den anfægtede afgørelse have medført et tab af investeringer. Såfremt Retten annullerer den anfægtede afgørelse, vil sidstnævnte tab dog begrænse sig til amortiseringsomkostningerne i den periode, hvor produktionen og salget har været afbrudt.

66 Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig »andre tab«, som er forbundet med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Der er herved bl.a. tale om udgifter i forbindelse med ophævelse eller udsættelse af den aftale om levering af sukker, som sagsøgeren havde indgået med sin leverandør for perioden 1997-2002, udgifter forbundet med ophævelse af aftaler om køb af sukker, som selskabet havde indgået med sine aftagere, udgifter forbundet med ophævelse af finansieringsaftaler og udgifter til opretholdelse af virksomheden i den mellemliggende periode, såsom husleje, vedligeholdelsesudgifter og lønninger, som skal beløbe sig til 11 415 ECU om måneden.

67 Sagsøgeren har i øvrigt som svar på et spørgsmål fra Retten under den mundtlige forhandling bekræftet, at de problemer, der er forbundet med en eventuel genoptagelse af sukkerproduktionen, udelukkende er af praktisk karakter.

68 Selskabet har imidlertid gjort gældende, at der fortsat vil kunne bestå et retligt problem i så henseende, nemlig en eventuel afgørelse fra Rådets side om at ændre de relevante bestemmelser i forbindelse med revisionen af OLT-afgørelsen, hvis gyldighedsperiode udløber senest den 1. marts 2000.

69 Da der imidlertid herved er tale om en ren hypotese baseret på fremtidige og uvisse begivenheder, kan det pågældende forhold ikke på nuværende tidspunkt begrunde, at der træffes foreløbige forholdsregler.

70 På baggrund af ovenstående må det fastslås, at det påståede tab i princippet kan opgøres og i givet fald erstattes senere, såfremt sagsøgeren får medhold i hovedsagen.

71 Det fremgår af retspraksis, at en rent økonomisk skade ikke, bortset fra ganske usædvanlige tilfælde, kan betragtes som uoprettelig, da der senere kan betales økonomisk erstatning herfor (jf. f.eks. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18.10.1991, sag C-213/91 R, Abertal m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 5109, præmis 24).

72 I henhold til fast retspraksis kan der kun siges at foreligge ganske usædvanlige tilfælde, hvis det fremgår, at den berørte virksomhed i mangel af den begærede foreløbige forholdsregel risikerer at blive bragt i en situation, der kan bringe selve dens eksistens i fare eller uopretteligt ændre dens markedsandele (kendelse afsagt af Rettens præsident den 7.11.1995, sag T-168/95 R, Eridania m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 2817, præmis 42).

73 Hvad angår spørgsmålet om virksomhedens økonomiske overlevelse har sagsøgeren anført, at anvendelsen af den anfægtede afgørelse har ført til, at selskabet straks har måttet standse sine aktiviteter og lukke virksomheden fuldstændigt. Ifølge sagsøgeren har virksomhedens ansatte allerede forladt fabrikken, og maskinerne er taget ud af drift og sat i depot (»mothballed«), mens leverings- og salgsaftalerne er suspenderet.

74 Sagsøgeren har anført, at selskabet risikerer at måtte indgive konkursbegæring, og at virksomheden, såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, vil kunne erklæres konkurs nogle uger efter afsigelsen af Rettens præsidents kendelse.

75 Sagsøgeren har imidlertid ikke ført bevis for denne påstand. Hverken sagsakterne eller de talrige dokumenter, der blev fremlagt mindre end en uge før retsmødet — og som i øvrigt blev afvist, eftersom den sene fremlæggelse af dokumenterne ikke blev begrundet — indeholder tilstrækkelige oplysninger om sagsøgerens formueforhold til, at Retten kan bedømme selskabets økonomiske situation og vurdere,

om der for alvor er grund til at antage, at selskabet, såfremt der ikke træffes foreløbige forholdsregler, ikke vil kunne overleve, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen.

76 Endvidere har sagsøgeren ikke givet oplysninger om virksomhedens rentabilitet og navnlig ikke godtgjort, hvor stor en årlig mængde sukker der er absolut nødvendig for at sikre, at virksomheden kan overleve, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen. Den i selskabets skriftlige indlæg indeholdte erklæring om, at selskabet skal kunne eksportere 34 000 tons sukker om året for at kunne overleve, er en ren påstand, der ikke er ført bevis for, og som der derfor ikke kan drages nogen konsekvenser af.

77 Det følger heraf, at sagsøgeren, som har bevisbyrden, ikke har bevist, at selskabet er truet af konkurs.

78 Selv hvis det antages, at sagsøgeren måtte blive likvideret, inden Retten træffer afgørelse i hovedsagen, kan en tvangsopløsning af selskabet og den hermed forbundne tvangsrealisation af dets aktiver under alle omstændigheder i forhold til selskabets aktuelle situation kun medføre et yderligere rent økonomisk tab, som vil kunne erstattes senere.

79 Som det er blevet bekræftet af sagsøgeren, har anvendelsen af den anfægtede afgørelse nemlig allerede ført til, at selskabet midlertidigt har måttet standse sine aktiviteter og lukke virksomheden, hvilket har medført, at de ansatte er blevet hjemsendt (jf. ovenfor, præmis 73). Under disse omstændigheder vil en eventuel tvangsopløsning af selskabet derfor ikke få de samme samfundsøkonomiske konsekvenser som en lukning af en virksomhed, der stadig er aktiv på markedet. Det er i øvrigt sådanne konsekvenser, som foreløbige forholdsregler har til formål at undgå.

80 På baggrund af de helt særlige omstændigheder, der foreligger i nærværende sag, finder Retten under hensyn til den ovenfor i præmis 71 nævnte retspraksis, at selv en truende konkurs, såfremt en sådan trussel måtte anses for bevist, ikke kan begrunde, at begæringen om udsættelse af gennemførelsen tages til følge.

81 Hvad angår den påståede risiko for, at sagsøgerens markedsandel ændres uopretteligt, skal det blot bemærkes, at sagsøgeren intet har fremført, der giver grundlag for at antage, at selskabet efter en eventuel dom om annullation af den anfægtede afgørelse ikke vil være i stand til at finde afsætningsmuligheder og genvinde sin markedsandel inden for Fællesskabet.

82 Det følger af ovenstående, at sagsøgeren ikke har bevist, at selskabet risikerer at lide et alvorligt og uopretteligt tab.

83 Betingelsen om uopsættelighed er herefter ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde.

84 Begæringen om foreløbige forholdsregler bør derfor ikke tages til følge, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige anbringender og argumenter, sagsøgeren har fremført som begrundelse for den begærede udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

85 Endelig bør den uden nærmere præcisering fremsatte begæring om, at der foreskrives passende foreløbige forholdsregler, heller ikke tages til følge af de samme grunde som de ovenfor anførte.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Det tillades Arubas regering at intervenere i nærværende sag om foreløbige forholdsregler til støtte for sagsøgerens påstande.

2) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 14. august 1998.

H. Jung — B. Vesterdorf

Justitssekretær — Præsident